

Κυριακή 26η Ἰουλίου 2026

Κυριακή Η΄ Ματθαίου.

(Μτθ. 14, 14 – 22).

«λαβών τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τόν οὐρανόν εὐλόγησε» (Μτθ. 14, 19).

Ἐνα ἀπό τά πιό ἐντυπωσιακά θαύματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ περιγράφεται στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς ἀπό τόν Εὐαγγελιστή Ματθαῖο. Σύμφωνα μέ τή διήγηση, ὁ Κύριος διδάσκει χιλιάδες ἀνθρώπων σέ ἕναν τόπο ἔρημο. Τά πλήθη, συνεπαρμένα ἀπό τό κήρυγμά Του, μένουν μαζί Του μέχρι τό σούρουπο. Οἱ μαθητές ζητοῦν ἀπό τόν Διδάσκαλο νά ἀπολύσει τούς ὄχλους, προκειμένου νά φύγουν, γιά νά ἀναζητήσουν φαγητό. Ὁ Κύριος, ὅμως, κρατάει τόν λαό κοντά Του. Ζητάει ἀπό τούς μαθητές νά ταΐσουν τούς

άνθρώπους. Ἐκεῖνοι ἀντιδροῦν, ἐπειδή ἔχουν μόνον δύο ψάρια καί πέντε ψωμιά ἐκεῖ στήν ἐρημιά. Τότε ὁ Χριστός «λαβών τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τόν οὐρανόν εὐλόγησε». Στή συνέχεια κόβει σέ κομμάτια τά ψάρια καί τά ψωμιά καί τά δίνει στούς μαθητές, γιά νά τά μοιράσουν στά πλήθη. Ἔτσι γίνεται τό θαῦμα! Τρῶνε πέντε χιλιάδες ἄντρες, ἀκροατές τοῦ Ἰησοῦ, μαζί μέ ἀρκετές ἀκόμη χιλιάδες γυναικόπαιδα, χορταίνουν καί περισσεύουν ἐπιπλέον δώδεκα γεμάτα κοφίνια.

Αὐτό τό θαῦμα μᾶς δίνει τό μεγάλο μήνυμα ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Σωτήρας παίρνει τά λίγα στά χέρια Του, τά εὐλογεῖ καί τά κάνει πολλά. «Λαβών τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τόν οὐρανόν εὐλόγησε». Ὁ Κύριος δέν ἔχει ἀνάγκη τίποτε. Ἡ δύναμή Του εἶναι ἄνευ ὁρίων. Μπορεῖ τό ἐλάχιστο νά τό πολλαπλασιάσει ὅσο θέλει. Δέν ὑπάρχουν ἄκρα γιά τόν Θεό. Ὁ ἴδιος εἶναι τό ἄκρον

ἄωτον τῶν πάντων. Εἶναι ἄπειρος σέ ὅλα, στήν ἀγάπη, στή δύναμη, στή σοφία, στή θέληση, στήν ἐνέργεια. Αὐτός, πού ἀπό τό μή ὄν ἔφτιαξε τό σύμπαν, πλάθει, ὅποτε κρίνει ἀναγκαῖο, ψωμιά, ψάρια καί ὅ,τι ἄλλο θέλει, προκειμένου νά σώσει τόν ἄνθρωπο. Τά πάντα ἐνεργεῖ ὁ φιλόανθρωπος Ἰησοῦς, γιά νά μή στεναχωρεθεῖ τό πλάσμα Του. Ποτέ μήν ἀπελπιστοῦμε ἀπό τήν ἀνέχεια ἢ ὁποιαδήποτε δυσκολία μᾶς βρεῖ στή ζωή. Σέ ὅποια ἐρημιά καί ἂν βρεθοῦμε, ἐφόσον εἴμαστε μαζί μέ τόν Χριστό, δέν θά πεινάσουμε. Σέ ὅποια κατάσταση καί ἂν περιπέσουμε, νά ξέρουμε ὅτι μᾶς προσέχει ὁ Κύριος. Ἐκεῖνος μεριμνάει γιά τά πάντα. Ὅσο φτωχοί κι ἂν εἴμαστε, δέν εἴμαστε φτωχοί, ἂν εἴμαστε μαζί Του. Ὅσο πλούσιοι κι ἂν εἴμαστε, δέν ἔχουμε τίποτα, ἂν δέν εἴμαστε μαζί Του. Τά ἐλάχιστα πού μᾶς βρίσκονται, ὅταν τά ἀκουμπήσουμε στά δικά Του χέρια, θά τά κάνει πολλά καί ἀμέτρητα. Ἐκεῖνος μπορεῖ νά δημιουργεῖ περίσσειμα ἀπό τό ἔλλειμμα.

Δέν υπάρχουν ελλείμματα για τον Χριστό. Όλα είναι στη σωστή ποσότητα. Όλα είναι τόσο όσο, για να μη χαθεί κανένας ούτε στο υπερφίαλο του έγωισμού ούτε στη θλίψη της έλλειψης. Αυτή ή πρόνοια του Θεού για τον άνθρωπο είναι μία πρόκληση για τη λογική. Οι θείες ενέργειες στέκουν πάνω από τους υπολογισμούς, τις συναρτήσεις και τα συμπεράσματα. Η ολοκληρωτική εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού είναι μία πράξη αναρχίας για τον λογικά νοικοκυρεμένο κόσμο. Είναι μία ανατροπή των δεδομένων, που πάντοτε έχει ωραία αποτελέσματα. Είναι μία γύμναση του νοῦ ή εμπιστοσύνη στον Θεό. Όπως λέγει κάπου ο μεγάλος Καβάφης: «Όποιος τό πνεῦμα του ποθῆ νά δυναμώση / νά βγῆ ἀπ' τό σέβας κι ἀπό τήν ὑποταγή». Μόνον όταν ξεφύγουμε από τον σεβασμό στά φανερά και από τήν ὑποταγή στά ὑπολογίσιμα, μπορούμε νά πετάξουμε για τά ἀληθινά και τά ἀναπάντεχα. Όταν ἀφεθοῦμε ολοκληρωτικά στον Θεό, τότε θά

ἀποκτήσουμε γνήσια δύναμη. Ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ, ἡ γνώση τῆς θεϊκῆς δυνάμεως καί σοφίας εἶναι ἡ δική μας ἐνδυναμώση. «Ἔτσι θ' ἀναπτυχθῆ ἑνάρετα στή γνῶσι. / Ὅποιος τό πνεῦμα του ποθῆ νά δυναμώση».

Ὁ Χριστός κοιτάζει στόν οὐρανό, πρίν εὐλογῆσει τά ψωμιά καί τά ψάρια, γιά νά μᾶς δείξει ὅτι εἶναι «ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς». Δέν εἶναι ἓνα πρόσωπο πού συνδέεται μόνο μέ τή γῆ, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ἐκεῖνος εἶναι, ἐκτός ἀπό Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, καί Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ἡ βάση καί ἡ ἀφετηρία Του εἶναι ὁ οὐρανός. Ἡ κοινωνία μέ τόν Πατέρα Του εἶναι ἀδιάλειπτη. Ἦλθε στή γῆ ἀπό ὑπακοή στόν Πατέρα, ὅπως μᾶς λέει: «ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τό θέλημα τό ἐμόν, ἀλλά τό θέλημα τοῦ πέμψαντός με». Συναναστρέφεται τούς ἀνθρώπους κάτω ἀπό τό Πατρικό Βλέμμα. Μιλᾷει μέ τά ἄλλα δύο πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδας, ἄλλοτε φανερά καί

ἄλλοτε μυστικά καί ἀθόρυβα. Ὅταν ἐπιτελεῖ τά θαύματα, τό κάνει μέ τή συνευδοκία τοῦ Θεοῦ Πατέρα καί μέ τή συνέργεια τοῦ Παρακλήτου, τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας. Ἔτσι καί τώρα. Ἀφοῦ ἔθρεψε τό πνεῦμα καί τίς ψυχές τῶν ἀκροατῶν Του μέ τή θεοειδή διδασκαλία Του, στή συνέχεια ἐπικοινωνεῖ μέ τά ἄλλα δύο πρόσωπα τῆς Τρισυπόστατης Θεότητος, γιά νά θρέψει καί τά σώματά τους. Τοῦτο ἀποτελεῖ μία ἀκόμη μυστική ἀποκάλυψη τῆς Ἁγίας Τριάδας στόν κόσμο. Ὁ ἀληθινός Θεός ἐνεργεῖ μέσα στόν κόσμο ὅλος μαζί. Δέν λαμβάνουμε καμία εὐεργεσία μόνον ἀπό ἓνα πρόσωπο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά εὐεργετούμαστε πάντοτε ἀπό τό σύνολο τῆς Θεότητος.

Σήμερα ὁ Κύριος «λαβῶν τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τόν οὐρανόν εὐλόγησε». Δέν τό κάνει αὐτό μόνον γιά νά χορτάσει τούς ἀνθρώπους ὑλικά. Περισσότερο ἐπιθυμεῖ νά θρέψει πνευματικά τούς

μαθητές Του. Ἐξάλλου Ἐκεῖνος εἶναι πού εἶπε: «Ἐγώ εἶμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μή πεινάσῃ, καί ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μή διψήσῃ πώποτε». Ἡ ἐσωτερική πείνα καί δίψα τοῦ ἀνθρώπου γιά δικαιοσύνη καί λύτρωση εἶναι ἀκόρεστη. Καμία κοσμική δύναμη, κανένα πολιτικό σύστημα, κανένας ἡγέτης, καμία ἐπιστήμη, κανένα τεχνολογικό ἐπίτευγμα δέν εἶναι δυνατόν νά χορτάσουν αὐτή τήν ἐσωτερική καί πνευματική πείνα καί δίψα τοῦ ἀνθρώπου. Μόνον ὁ Κύριος, πού μοιράζει τό Σῶμα Του καί ποτίζει μέ τό Αἷμα Του τούς πιστούς, γεμίζει ὅλα τά κενά τῶν ψυχῶν τους. Τό σημερινό θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καί τῶν ψαριῶν εἶναι μία προτύπωση αὐτῆς τῆς ἐσωτερικῆς πλησμονῆς ἀπό τή μετάληψη τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Θεανθρώπου.

Στήν ἐρημιά τῆς ἄγνοιας, τοῦ ψεύδους καί τῆς ἁμαρτίας, στήν ὁποία περπατᾶμε, νά ξέ-

ρούμε ὅτι μᾶς ἀκολουθεῖ ὁ φιλόανθρωπος Θεός. Μέ τήν ἀγάπη πού ἔχει γιά μᾶς ποτέ δέν θά ἐπιτρέψει νά πεινάσουμε σωματικά καί πνευματικά. Ὄταν Τόν ἐμπιστευτοῦμε ἀπόλυτα, θά εὐλογῆσει τά ἐλάχιστα καί θά τά κάνει ἀμέτρητα. Θά ἔλθει κοντά μας ὡς Ἁγία Τριάδα, ὅπως πῆγε τά παλιά χρόνια στόν Ἀβραάμ. Κοντά Του θά μεταλάβουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Θεάνθρωπου Σωτήρα. Ὅσο πιά συχνά τό κάνουμε αὐτό, τόσο πιά πολύ θά χορταίνουμε ἀπό Ἐκεῖνον, στόν Ὅποιο ἀνήκει ἡ δόξα, ἡ δύναμη καί τό ἔλεος ὅλων τῶν αἰώνων. Ἀμήν.